

Lumina Satelor

Foaie săptămânară pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40.—
Pe o jumătate de an „ 20.—
Pe un pătrar de an „ 10.—

== Un număr 1 Leu. ==

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Măcelarilor 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Dobronic.

Cuvântul de mai sus este un nume de oraș. El se află în Croația, care dela războiu încoaci s'a legat de Serbia, adică Jugoslavia. In acest oraș s'a întâmplat zilele acestea o tulburare. Și anume a fost așa că orașul Dobronic sărbătoria pe regele Alexandru și pe străzi mulțimea cânta cântece naționale. Aceasta însă n'a plăcut unora și anume acelor pe cari unele partide politice — din ură și interese — îi otrăviseră cu vorba năroadă că ar fi mai bine să rămână Croația a Croaților, adică Croația de sinestătătoare (autonomă). Aceștia au strigat «jos Serbia», ba au tras și focuri din ferestri. Intr'o clipeală frații au sărit asupra fraților cu arme și foc, lăsând în urma lor sânge, vaiet și ură.

Întâmplarea dela Dobronic trebuie să ne pună pe gânduri și pe noi Români. De ani de zile se face și la noi politică năroadă de partid. Nici o altă ispravă n'a făcut această politică decât ură, vrajbă, certe și împărcheri între frați. Mai mult chiar: politica noastră a început a ridica granițe sufletești între frați. Hotare nedrepte ne-au despărțit veacuri de rândul. Acum iată politica noastră de partid caută să le ridice iarăși în suflete. Politicianii nostri n'au făcut nimic pentru unișicarea noastră sufletească. Dimpotrivă au întârziat-o și o întârzie mereu. I-a chemat și Regele, i-a chemat și Regina, i-a chemat și țara la pace și împreună-lucrare, dar n'au ascultat. Acum iată strigă pe ei Dobronicul din Croația și le arată roadele luptelor de partid.

Politicianilor! Opriți-vă în loc! Calea voastră duce spre Dobronic, spre prăpastie.

Politicianilor! Nu voi a-ți făcut România-Mare, ci ea este rodul suferințelor și jertfelor de veacuri ale neamului nostru, este rodul celor optute de mii de morți în războiu.

Pentru nesocotințele și păcatele voastre de azi vă blastămă și morții din morminte.

P. Trifa.

După frământările alegerilor.

Ar trebui să avem liniște după frământările alegerilor. Ca după orice furtună ar trebui să avem senin și liniște. In multe locuri însă n'a rămas liniște după alegeri ci amărăciune și tulburare sufletească. Pricina este că in multe locuri n'a biruit votul și voința mulțimii ci deputatul «s'a declarat ales», dupăce potrivnicii lui au fost respinși dela candidare. In alte locuri s'au întâmplat lucruri și mai urâte: s'a furat voința poporului din lada de votare, ceea ce a tulburat foarte mult liniștea oamenilor de acolo.

Peste tot, alegerile trecute ne-au adus mari stricăciuni sufletești. Acum numai se vede cât de păgubitoare sunt luptele de partid și politicianii de partid, cari cearcă să ridice și să pună granițe sufletești între aceiași frați. Să lăsăm noi oare ca politica să sape prăpăstii tot mai adânci și mai largi între frate și frate?

Nu, pentru Dumnezeu, nu.

Vor fi ele multe nedreptățile ce s'au făcut in aceste alegeri. Vorba se răspândește că «cei de dincolo» ni le-au făcut, că au tăbărat asupra noastră ca lăcustele, să ne ia totul, să ne cutropească cu desăvârșire. Nu-i adevărat. Poporul și de dincoaci și de dincolo de Carpați este același frate bun. Nu poporul, nu «cei de dincolo» ci politicianii nostri ne-au făcut aceste stări.

Noi vrem să rămână neatinsă de nici o vrăsmășie: dragostea de frate, încrederea dintr'olaltă, împreună simțirea neamului întreg, cari trebuie să fie temelie neclintită a țării noastre scumpe. Vor fi ele multe năravuri deosebite cari mai trebuiesc netezite, unele chiar schimbate, pentruca să ne potrivim firile cu cari venim din multe părți, de sub felurite stăpâniri, însă gândul la țară și la binele ei unul trebuie să ne fie. Sufletul neamului trebuie să fie topit într'o bucată, tare ca o stâncă de care să se sfărâme în viitor orice valuri, orice ispite și cercări. Să nu ne lăsăm robit de frământările și nemulțumirile de acum: sufletul. Dacă ținem la aceasta ca unul să fie, cum trebuie să ținem, se vor potoli și vrăsmășii și întărâtările din alegeri. Liniștea și pacea poporului va sili și pe domnii ce se bat pentru putere să și vină în fire, să se apropie unii de alții, să și dea mâna, ca să chibzuiască împreună înălțarea neamului și binele țării.

S'a făcut o alcătuire pentru noul sfat al țării. Noi, judecători nepărtinitori, zicem cu cuvintele Sfintei Scripturi de este dela Dumnezeu va sta, de nu se va topi ca ceara de fața focului dreptății, a cărei stăpânire singură poate să dureze, — poporul însă va trăi înainte cântându-și doina lui.

RĂVAȘ POLITIC.

Cum au eșit alegerile? — Plângeri și proteste. — Ce face guvernul? — Chemarea Regelui. — Când se va deschide sfatul țării?

Alegerile s'au sfârșit în toată țara. Au fost aleși 260 deputați liberali, 24 din partidul național, 31 țărăniști, 11 averescani și 11 străini.

Ardealul singur a dat 72 liberali, 24 din partidul național, 1 averescan, 2 taikiști, 1 socialist, 5 sași, 3 șvabi, 1 ungar. In 10 cercuri e balotaj și in 2 alegeri nouă. Partidul dela putere a eșit deci biruitor.

Dar împotriva biruinții partidului liberal se ridică din multe părți plângeri și proteste îndârjite. In unele locuri cei dela putere n'au lăsat să răsufle deplin voința poporului, ba ce e și mai rău s'au folosit de mijloace neiertate, ba au tras și armata și judecătoriile in vămășagul luptelor de partid. Sunt aceste lucruri, cari nu-i ertat să se întâmple și pe cari noi, judecători nepărtinitori, le osândim cu toată țaria.

Ceice se simt nedreptățiți au pornit să și caute dreptate. Partidul național, prin

cuvântul dlui Iuliu Maniu, președintele partidului, s'a plâns la Rege cerând judecată dreaptă.

Tot așa se plâng și țărăniștii din Vechiul Regat. Partidele potrivnice guvernului amenință cu aceea că nu vor intra in parlament.

Ce face guvernul? Cei dela cârmă, adică liberalii, zic așa că țara s'a rostit pentru ei și pentru încrederea in ei. Ei zic că, chiar dacă s'au făcut in unele locuri abuzuri, totuș nu se poate spune că zecile de mii de oameni cari au votat cu ei, ar fi fost toți strânși cu bâta dinapoi sau cu minciuna, ci ei sunt o dovadă că țara vrea ordine, rânduială și muncă.

Pe dealtă parte guvernul dă semne că ar fi gata a încheia pace cu cei nemulțumiti. In Ardeal guvernul ar fi aplicat să facă alegeri nouă in cercurile unde — fără dreptate — a respins candidaturile și ar nimici toate alegerile unde s'au făcut ne-

dreptăți. Se vor putea împăca sau ba nu se știe. Bunul și înțeleptul nostru Regé îi va chema la sfat de pace pe toți. E ceasul al 12 lea ca să-i dea toți ascultare Regelui și să gate odată cu această comedie politică ce ține de ani de zile și ne slăbește și ne face de răs la lume.

Parlamentul se va deschide la 27 Martie.

E vorba să stea deschis numai 15 zile în care timp să dea răspuns la cuvântul Regelui (Mesaj) și să facă Budgetul, adică socoata cheltuelilor și veniturilor din țară.

Mai nou guvernul răspunde la amenințările celor din opoziție că va merge hotărât înainte pentru a face ordine și rânduială în țara slăbită de atâtea frământări.

Deputații cei noi.

Din partidul liberal:

Județ Alba de jos: Abrud: Russu Abrudeanu.

Județ Arad: Arad: Vintilă Brătianu.
Chișinău: Vasile Stefan.
Gura Honțului: Dr. I. Groza.
Ineu: Artur Văitoianu.
Radna: Chr. Tomulescu.

Județ Bihor: Aleșd: Gen. Traian Moșoiu.
Beiuș: Constantin Banu.
Beiu: Col. A. Negulescu.
Ceica: I. I. C. Brătianu.
Marghita: Dr. Vasile Chirvan.
Oradea Mare: Dr. N. Zigre.
Salard: Dr. Sever Andru.
Tiligad: Dr. Nicolae Zigre.

Jud. Bistrița-Năsăud: Năsăud: Dr. V. Meruțiu.

Județ Brașov: I. Grădișteanu.
Săcele: S. Aigiu.

Județ Caraș-Severin: Orșova: Gh. Lipovan.
Bozovici: Ion Conciatu.
Oravița: Al. Mavrodi.
Moldova-nouă: M. Brădiceanu.
Teregova: Orgescu.

Județ Ciuc: Ciuc: Dr. Stefan Bogdan.
Georgenii: Ernye Arpad.
Mercurea Ciuc: M. Cristea.

Județ Cojocna: Gilău: Dr. Augustin Bordea.

Județ Făgăraș: I. C. Brătianu.
Șercaia: Gen. Traian Moșoiu.

Județ Hunedoara: Brad: Arthur Văitoianu.
Iliu: C. Moldovan.
Deva: Dr. P. Groza, part. pop.
Geoagiul de jos: Dr. Pompiliu Piso.
Hunedoara: Const. Burzan.
Hațeg: P. Gârboviceanu.
Orăștie: Gen. Tr. Moșoiu.
Petroseni: I. Bugnariu.
Pui: Ioan Florian.

Județ Maramureș: C. Lung: Ion Urdea.
Sighet: Petre Mihali.

Județ Murăș-Turda: Târgul-Murăș: Simeon Măndrescu.
Reghin Turda: Simeon Măndrescu.

Județ Odorhei: Odorhei: Constantin Tănăsescu.
Homorod: Andreiu Pora.

Județ Sălăgiu: Jibău: Gheorghe Pop.

Județ Sătmar: Careii-mari: Al. Vasilescu.

Caraseu: Dr. Al. I. Vasilescu.

Oaș-Ugocea: Dr. Aurel Dragoș.

Jud. Sibiu: Rășinari: Dr. Eugen Piso.

Ocnă-Nocrih: I. U. Soricu.

Județ Târnava-mare: Cohalm: Jean Th. Florescu.

Sighișoara: Ignat Mircea.

Județ Târnava-mică: Dicio-Sânmartin:

Dr. Vasile Hâncu.

Ibașfalău: Dr. Const. Motaș.

Județ Timiș-Torontal: Timișoara: Dr.

Aurel Cosma.

Lipova: Alexandru Ionescu.

Vinga: Dr. Paraschiv Licarețiu.

Gătaia: Patrichie Rămneanu.

Modoș: Dr. Pavel Obedeau.

Jud. Treiscaune: Aita mare: At. Iteanu.

Sf. Gheorghe: Dr. C. Angheliescu.

Târgul Secuilor: Dumitru Pascu.

Jud. Turda-Arieș: Turda: Dr. Ion Boieriu.

Câmpeni: Dr. Remus Pașca.

Din partidul național:

Alba Iulia: Iuliu Maniu.

Aiud: Ioan Agârbiceanu.

Ighiu: Dr. Al. Vaida.

Blaj: Dr. Ioan Bălan.

Pecica: Vasile Goldiș.

Pâncota: Ștefan Pop.

Tinca: Aurel Lazar.

Sasca: Alexandru Vaida.

Făget: Aurel Hădan.

Cluj: Aurel Socol.

Cojocna: Sever Dan.

Ciachi-Gârbău: Dr. Victor Muntean.

Hida: Emil Hațiegan.

Teaca: Simion Nemeș.

Crasna: Ioan Lăpedatu.

Șimleu: Victor Deleu.

Săliște: Ioan Lupaș.

Salonta: D. Lascu.

Șimand: Iustin Marșeu.

Dej: Romulus Micșă.

Ileana: Dumitru Manu.

Lăpuș: Mihai Popovici.

Iara: Ioan Mărie.

Beclan: Octavian Pavelea.

Band: Dionisie Decei.

Bistrița: Victor Moldovan.

Tachiști:

Erneu: Pavel Brătășianu, tachimist.

Baia-mare: Tache Ionescu.

Din lumea mare.

Sfatul dela Belgrad. Pentru sfătuire între ele, România, Cehoslovacia, Polonia și Sârbia și-au trimis deputați la Belgrad, capitala Sârbiei, cari s'au întrunit în 9 Martie a. c. Precum se vede din vorbirile lor dela întâlnire, s'au înțeles bine arătând fiecare deputație a celor patru țări, că toți vreau să ajute la înaintarea tuturor țărilor și la

ieftinirea tuturor lucrurilor. Mica înțelegere va merge laolaltă la Genova.

Impotriva sfatului dela Genova s'a ridicat Statele Unite din America, cari nu vreau să ia parte la ședințe, pentru că au poftit acolo și pe conducătorii bolșevicilor din Rusia; America nu i vrea pe aceștia.

Mai spun Americanii, că nu iau parte și pentru faptul, că din programul sfatului lor li se pare că e vorba mai mult de politică, decât de îndreptarea gospodăriei țărilor, și la schimbarea condițiilor din contractul de pace ei nu vreau să ia parte.

In Grecia sunt mari fierberii. Poporul ține mult cu deputații fostului ministru Venizelos (care a condus războiul și a mărit Grecia), guvernul grec însă a întemnițat pe acești deputați și i-a dat în judecată, pentru că ar fi batjocorit prin hârtii pe regele lor.

Dar cu această măsură nu s'a câștigat încrederea țării și a parlamentului. Guvernul a primit în 10 Martie 162 de voturi impotriva sa și numai 155 pentru sine în parlament, așa, că trebuie să se dea deoparte.

Bolșevicii ca să astupe grija de foame în parade și spun laude poporului. Așa au serbat acum împlinirea anului al patrulea decând armata roșie e stăpână pe Rusia prin vărsarea sângelui roșu al țărânului și învățătorilor ruși. In legătură cu această sărbătoare, spun gazetele lor, că ei pace nu vor face nici odotă, că armata lor a înfricat guvernele altor țări, și acum tot ei, roșii, vor băga frică și în națiile pământului, și vor cheltui tot ce mai au numai și numai să poată face pricinii și revoluții între ele, ca apoi să le poată stăpâni.

Ce cer Ungurii și Bulgarii?

In vreme ce partidele noastre politice ațăță și desbină poporul țării noastre, Ungurii și Bulgarii ațăță și împart lumea din afară impotriva noastră. Atât Ungurii cât și Bulgarii au înaintat Sfatului Popoarelor memorii, în cari cer să se schimbe învoiala de pace, și să li-se dea înapoi cele ce li s'a luat de către Români mai ales. Iată bunăoară ce cer Ungurii:

1. Să se ia măsuri impotriva Românilor, că asupresc pe Ungurii din Ardeal.
2. Să li-se răspundă, de ce au lăsat Puterite mari pe Mica înțelegere (între cari e și România) să împiedece pe drăguțul lor de Carol ca să ajungă iarăș rege în Ungaria.
3. Să asculte glasul lor și să nu se împartă pământul nemeșilor unguri din Ardeal.

Și ce rușine: unii dintre ceice v'au cerut votul, au spus că a fost mai bine sub Ungurii!

FOIȘOARA.

Găurile tot au rămas.

(După C. Fromacel).

A fost odată un fierar cuminte și evlavios. El avea un fiu, rău și nărvos, care-i făcea multe supărări. De câteori auzea ferarul de vr'un nou păcat făcut de fiul său, lua un cui și-l bătea în ușa. Cu timpul ușa ajunsese să fie toată acoperită cu cuie.

Auzind de acest lucru fiul său, care petrecea în străinătate, se căi de purtarea sa și scrisese tatălui său o scrisoare plină de pocăință. Atunci fierarul scoase întâiul cui din ușa, iar de aici înainte mai scotea unul câte unul, ori de câteori auzea ceva bine de fiul său.

Peste câțiva ani se reîntoarse acasă fiul său, fiind om cum se cade. Acum acesta li era toată bucuria fierarului la bătrânețe, căci fiul său aici făcea toate lucrurile cu rostul lor.

Când în cele din urmă tată-său scoase cel din urmă cui, plin de bucurie, duse pe fiul lui la ușa și-i arătă cum a pierit și cel din urmă cui.

— Da scumpul meu tată, — zise fiul — cuiele au fost scoase toate, mulțumită Domnului, dar — și începu să plângă amarnic — *găurile în ușa tot au mai rămas!*... Așa rămân și pe omul cu greșeli, petele greșelilor sale.

Din sfintele Scripturi: «Ne lăudăm întru năcazuri; știind că năcazul răbdare lucrează. Iar răbdarea curățenie; iar curățenia nădejde; iar nădejdea nu rușinează». (Romani 5, 3—5).

Dragostea cătră aproapele.

Un împărat înțelept și viteaz, după ce vâna prin pădurile sale până cătră amezii, rășbit de foame și de osteneală, se așeză să mănânce pe pajiștea moale. Când mânca bagă de seamă, că o albină venia și lua câte o fărâma de pâine și apoi pleca cu ea.

Mirat de lucrul acesta neobișnuit, se luă după albină. Aceasta sbură până pe un copac, ce se afla mai la o parte. În copacul acela era o vrăbie oarbă, care auzind bătăitul albinei, se apropia și căsăciocul, iar albina li punea în gură fărâma tura de pâine.

Când văzu așa ceva împăratul, și mirat, strigă cu glas mare:

— Vai, Doamne, ce rușine pentru om, să nu aibă dragoste și milă de semenii săi, când cele mai ticăloase gânduri li dau astfel de pilde!

A. Sica.

PENTRU SUFLET.

— Evanghelia din Dumineca de acum: a crucii. —

«Zi-s'au Domnul, cine va vrea să vie după mine să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa, și să vie după mine. Că cine va vrea, să-și mântuiască sufletul său, pierdel-va, iară cine-și va pierde sufletul pentru mine, și pentru evanghelie, acela îl va mântui pe el. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său; că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam preacurvari și păcătos: și Fiul omenesc se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții săi îngeri»... (Marcu cap. 8, 34—38).

Iată cât de frumoasă este evanghelia de Duminecă. Ea ne învață cum trebuie să mergem după Hristos. Așa zice evanghelia: «tot cela ce vrea să vie după mine să se lapede de sine», adică vrea să zică evanghelia, că tot cela ce voește să meargă după Hristos trebuie să-și lase mai întâi pornirile și patimile cele rele. Nu este însă lucru ușor ca cineva să-și lase patimile și năvururile cele rele, de aceea zice mai departe evanghelia că fiecare «să-și ia crucea sa în toată ziua» (Luca 9, 23) adică lupta zilnică cu ele. Este om pe care vânturile ispitelor, patimilor și păcatelor îl suflă, îl îndoaie în toate părțile, ca pe trestie și îl poartă pe toate căile cele slabe. Acela nu poartă crucea din Evanghelie și nu merge după Hristos.

Crucea din evanghelia de Duminecă și purtarea ei înseamnă așadar lupta ce trebuie să o purtăm neîncetat, zi de zi, cu patimile, cu ispitele, cu păcatele și cu tot ceea ce ne împedecă ca să mergem înainte după Hristos. A merge după Hristos așa dar nu-i lucru ușor. Ascultați cum zice Hristos: «cine-și va pierde sufletul pentru mine și pentru evanghelie acela îl va mântui pe el». Asta înseamnă că cine vrea să meargă după Hristos trebuie să fie gata oricând și vieața să-și-o jertfească ca să-și poată mântui sufletul. Să luăm amintel! Calea ce duce după Hristos trebuie să treacă peste Golgota, adică peste omorârea și răstignirea patimilor și păcatelor noastre, așa cum a zis Pavel «că omul nostru cel vechiu cu Hristos împreună s'a răstignit ca noi să nu mai slugim păcatului» (Romani 6, 6).

Crucea din evanghelia de azi înseamnă apoi suferința, care ne petrece în această lume din leagăn până la mormânt.

Suferințele din această lume sunt puse pe umerii noștri ca o cruce care ne apasă aducându-ne mereu aminte de Dumnezeu și de datorile noastre cele sufletești. Suferințele vin trimise dela Dumnezeu, să ne oprească din căile cele rele ce le-am apucat și să ne întoarcă la cele bune ce le-am lăsat.

De câteori un năcaz, o durere, o întristare sosește și poposește la noi trebuie să știm că Dumnezeu vrea ceva cu noi. Trebuie să băgăm de seamă că este ceva rău în noi, este atare început de boală sufletească în noi și suferința ne vine ca o doftorie, ca un leac amar, pe care trebuie să-l luăm și să-l bem pentru binele și tămăduirea sufletului nostru. Suferința ne vrea așadar binele nostru sufletec. Ea ne petrece ca un soț iubit din leagăn până la mormânt, îndemnându-ne mereu pe căile cele bune. Așa prețuind suferința îl înțelegem pe Iov și vorbele lui: «pe cel ce iubeste Dumnezeu îl ceartă». Așa înțelegem și vorbele lui Pavel: «am plăcere în neputințe, în goane, în strâmtorări, în năcazuri, căci când slăbesc atunci sunt tare» (II Corint. 12, 10).

Să luăm aminte, și războiul a fost o cruce, o cruce mare pe carea Dumnezeu o pusese pe umerii omenirii cu chemarea să-și îndrepte vieața și purtările. Războiul s'a gătat de mult, dar crucea suferințelor și greutăților o simțim că stăruie mai departe pe umerii și sufletul nostru în semnul mustrării că n'am ascultat chemarea războiului: nu ne am îndreptat.

Iată dar cum trebuie să înțelegem crucea din evanghelia de Duminecă pentru că o purtăm în această lume spre folosul, întărirea și mântuirea sufletului nostru.

I. Tâlcuitor.

Sfaturi și învățături din alegeri.

„După doi ani Domnule?”

Iată o altă întâmplare din alegeri. Un fost deputat, după ce nu-și mai văzuse alegătorii de 2 ani, plecă iarăși în satul X să le ceară votul. Lăsă automobilul mai la o margine, intră în inima satului și trimise veste în toate părțile că a venit să grăiască poporului. Un sătean sosi în grabă cu întrebarea și mustrarea «După doi ani, acum ai venit la noi domnule deputat?» Altul după el și începură a năvăli Românii din toate părțile cu întrebarea «după doi ani?»

Fostul deputat bagseamă uitase răspunsul la automobil căci plecă grăbit după el. Ca să ajungă mai repede o luă calea dreaptă peste o grădină. Dar nu s'a mai întors. Pe semne nu găsise răspunsul.

Învățătura? Este aceasta. Acum cu vremurile schimbate, votul poporului nu se mai poate câștiga numai cu vorbe goale și umflate spuse la câte 2—3 ani odată. Poporul așteaptă dela cel ales ispravă, muncă și fapte — altcum iată știe da și lecții politice ca cea mai de sus pe care a dat-o unui fost deputat, ce 2 ani de zile nu s'a mai ivit între alegătorii săi și nu s'a interesat de năcazurile lor.

T. Povață.

Vești bune de prin sate.

— Din Iacobenii. —

Și poporul nostru din mica parohie Iacobenii (protopopiatul Agnita) a dat o grăitoare dovadă despre adevărul din vorbele: «multe bune pot face puțini buni împreună». Rămăși și noi după războiu — ca mulți alții — cu biserica furată de graiul și chemarea clopotelor, poporul nostru de aici a făcut toate jertfele ca să putem cumpăra clopot nou în locul celui furat de dușmani. S'a strâns ajutor de bani prin repartii, prin daruri de bunăvoie, ba chiar și copiii de școală în două rânduri și-au adus pentru clopot venitul dela colindat pentru că astfel și clopotul să capete glas curat și sfânt din graiul și darul lor.

În anul acesta tinerimea, sub conducerea harnicilor conducători preotul Valeriu Cosma și învățătorul Ilie Bunea, a aranjat două petreceri cu teatru din cari a eșit un venit curat de 1000 Lei. Astfel ne vom vedea dorința împlinită. Nu va fi departe nici vremea ca să ne facem și noi o casă culturală după cum au făcut și alții.

Iată câte lucruri bune se pot face când e voință și unire și când conducătorii sunt la chemarea lor.

Unul care a văzut.

Averescu.

Era un nume ce se striga la alegerile trecute cu însuflețire și nădejde pe toate drumurile și prin toate satele. În multe locuri, în cele mai multe locuri, era poporul în stare să te bată dacă ai fi cutezat să vorbești de rău pe Averescu și partidul său. Dintr'un sat trimisese poporul delegație aici la Sibiu care cerea să-l scoată pe popa lor din biserică pentru că votase la alegeri în contra lui Averescu.

Astăzi? Nu mai vorbește nime nici de Averescu nici de partidul lui. Ca și când n'ar fi fost de când-i lumea. În tot Ardealul numai un singur averescan a ieșit la Deva, dar și acela sprijinit de guvern. Care să fie pricina?

Una și bună: poporul s'a înșelat în nădejdiile sale. Averescu a fost și este un om cinstit dar n'a grigrit cine-i în jurul lui și ce fac cei din jurul lui: Șuller și ortacii lui, mulți, mulți.

Poporul a dovedit că știe răzbuna greșeli.

Acum la alegerile acestea poporul a plecat iarăși cu grosul în altă parte: spre liberali. Asta e o dovadă că poporul e în căutarea doftorilor.

Ce va fi când poporul nu-i va afla nici la dreapta, nici la stânga? Să răspundă politicienii noștri.

Diferite povețe.

Strămutarea florilor în alte vase. Dacă e să propășească în grabă, florile de aproape orice soi ar trebui strămutate an de an în alte vase (oale, răvare, ciubărașe și c. l.). Cuprinsul vasului se deșeartă așa, că așezăm palma deasupra și prințând cotorul floarei între degete, întorcem vasul cu gura în jos și lovim asupra fundului cu cealaltă palmă. Vasele, a căror pământ nu s'ar desprinde astfel, trebuie lovite cu dunga de un pocump sau altceva, firește cu îngrijire, nu cumva să se spargă. Când și când va trebui să luăm în ajutor un cuțit lung și chiar să spargem vasul, pământul fiind încheștat prin numeroase rădăcini; la ciubărașe și alte vase de lemn se desfac cercurile deasupra, cerând trebuința.

Dacă floarea e sănătoasă, rădăcinile, de obicei albe, formează pe marginea pământului un fel de țesătură (roci) încâlcită, care se desface cu multă îngrijire, înlăturând tot odată pământul învecinat prin o custură sau limbă de lemn. A despoia rădăcinile de pământ în care se rămurise mainainte, nu este iertat.

Prin strămutarea în vase mult înalți și adânci, pământul «se înăcrește», în paguba rădăcinilor. Vom lucra dar înțelepțeste folosind vase *încâtva* mai mari sau întocmai de mărirea vaselor deșertate.

Vasele să fie înzestrate cu câte 1, 2 sau mai multe găurele, potrivit cu mărirea lor. Pe găurele se pune câte o bucată de hârb (ciob) cocoșat. Petrile și hârbele cu fața oablă au scăderea, că împedecă scurgerea apei de prisos. Floarea se va așeza pe un subțire așternut de pământ. Gâtul rădăcinii, adică partea dintre ele și cotor, să se vină până aproape de gura vasului. Acum se adaugă pământ mănos până mai deasupra și se apasă bine-bine, cu degetele resfirate. Golurile, cari ar fi mai rămase, se astupă prin turnarea de apă multă. Vasele astfel pregătite se țin câteva zile la un loc umbros și adăpostit, fiindcă arșița soarelui și vântul aduc stricăciune florilor de curând strămutate.

D. Comșa.

Știrile săptămânei.

Moșii pe semne la alegeri și-au ținut părerea: «să mai cercăm odată și cu ăștia». La Abrud, Câmpeni și Brad au ales liberali în nădejde că le-ar putea veni din această parte o înțelegere a năcazurilor cei pasc de ani de zile. Cei aleși să nu-și uite că sârmanii Moși «cearcă» acum a 3-a oară.

E de notat că la Câmpeni s'a ales de data asta om nou în politică: harnicul și cinstitul avocat Dr. Remus Pașca. Fiu al munților eșit din Albacul lui Horia cunoaște deplin trailul și mizeriile moșilor din cuibul lui Iancu și Horia.

Să leagă cele mai bune nădejdi de persoana lui. Dumnezeu să-i ajute!

Reforma agrară. Consilierul agricol al județelor Sibiu și Făgăraș a dat (cu numărul 426/922) următoarea Publicațiune de interes pentru toți:

Se aduce și pe aceasta cale din nou la cunoștința tuturor Comisiilor și Obștiilor sătenilor din județele Sibiu și Făgăraș, că în conformitate cu dispozițiile art. 110 din Regulamentul pentru aplicarea Legei pentru Reforma Agrară din Transilvania, Bănat, Crișana și Maramureș și în baza ordinelor Nr. 4433/921 și Nr. 2396/922 a Comitetului Agrar Secțiunea Cluj, toate pământurile expropriabile și arendate forțat prin hotărârile Comisiilor județene din Sibiu și Făgăraș în anul 1921 și anii precedenți se vor folosi până la definitivă improprietărire și în anul 1922 în arândă forțată de cei îndreptățiți conform legii. Primăriile comunale și delegații sătenilor în comitetele locale, aleși în baza art. 101 din legea pentru reforma agrară, vor veghea ca toate pământurile arendate forțat să fie bine lucrate.

Orice abatere dela dispozițiile de față se va aduce la cunoștința subsemnatului Consilier agricol prin agronomii regionali de sub ordinele noastre, pentruca să putem lua măsuri. — Sibiu, la 1 Martie 1922. — Consilierul Agricol al județelor Sibiu și Făgăraș.

Publicațiunea de mai sus este de aceeași însemnătate pentru țărănimea noastră din *ori care* județ și atragem atențiunea asupra ei ca să se dumerească toată lumea pe unde nu s'a putut face până acum împărțirea pământului.

Coroane neschimbate cine mai are, să le înștiințeze prin o Declarațiune la adresa Ministerului de finanțe la București spunându-și numele, pronumele, locuința, ocupațiunea și suma de bani ce o are precum și ce fel de bani. Declarațiunea să fie timbrată cu timbru de 1 Leu 25 bani. Având aceste Declarațiuni Ministerul va ținea seama de ele la socola ce se va face cu lichidarea băncii Austro-Ungare.

Intr'o cerere pot face mai mulți declarațiuni, dar după fiecare declarațiune trebuie timbru de 1 Leu și 25 bani. Bani declarati deocamdată nu trebuiesc trimiși nicăeri.

Prețurile la București. Carnea de vită 14—16 Lei kilogramul, de porc 17—20, mielul cu 80—150 Lei bucata, perechea de rațe 100 Lei, de găini 80. Ouă destule cu 1 Leu bucata. Merele cu 8 Lei, brânza cu 14—30 Lei kilogramul. Zahărul mărunt 20—21, cel întreg 22—24 Lei.

Austria și-a făcut și ea socoteala veniturilor și cheltuelilor ce le are. Se vede că le-a mers bine al naibii și austriacilor, că au aflat numai cu 300 de mii de milioane (300 miliarde) mai multe cheltueli și datorii decât venite.

Europa are mai mulți soldați ca înainte de războiu. Un englez a făcut socoată că în Europa sunt astăzi, după 3 ani și jumătate dela războiu, mai mulți soldați sub arme, ca înainte de războiu. Sârmană pace!

Leul a stat în săptămâna aceasta la 8 și jumătate centime, iar dolarul la bursă cu 127—129.

Câte sămănături avem? În anul acesta Ardealul și Bănatul stă mai bine cu sămănăturile decât vechiul Regat. În Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș s'a sămănat în toamna trecută 1 milion și 671 de mii de jugăre, deci mai mult ca în toamna anului trecut. Dacă vremea va merge bine vom avea un an îmbelșugat — așa spune o lămurire a Resortului de agricultură din Cluj.

Despre bolile lumești spune statistica țării că s'au lătit în chip îngrozitor. Inspectoratele sanitare spun că sunt sate întregi otrăvite cu boale lumești. Era vorba că statul să facă un fel de spitale, ce se mută cu doctorii din sat în sat. Nu s'a făcut însă nimic pentruca conducătorii noștri fac politică și alegeri în vremea ce boale cumplite rod viața și sănătatea poporului nostru. De altcum boalele lumești sunt o grăitoare dovadă cât de mult au slăbit moravurile cele curate și bune ale neamului nostru.

Fabricile de spirt se plâng că legea nu le îngăduie să facă din bucate — adică din pâne — atâta vinars cât vreau ele și așa... se prăpădesc de sărăcie.

Atâta năcaz!

Capitala Angliei e orașul Londra și are 7 milioane de locuitori, adică mai mulți decât întreg Ardealul nostru.

O deputație ciudată l'a primit pe regele Henric al Spaniei la anul 1548. Era în țara lui un oraș cu locuitori vestiți în meșteșugul de a vâna urși. Regele plecă odată să cerceteze orașul. Se făcură mari pregătiri de primire, dar când regele intră pe poarta orașului stete îngrozit de ceea ce văzu. O turmă întregă de urși se apropia de el. Voia tocmai să o șteargă la fugă când orășenii îi deteră liniștea și curajul spunându-i că turma de urși nu este altceva decât o deputațiune a locuitorilor, cari se băgaseră în pieile urșilor omorâți de ei în semn de mândrie.

„Lumea copiilor“ așa se chiamă o foarte bună foaie-revistă ce iese la București odată pe săptămână. E scrisă pentru copii și tinerime și are povești, poezii și chipuri care de care mai frumoase. Cine are copii și e mai cu dare de mână face un mare dar copiilor cu ea. Ar trebui și bibliotecile școlare și casele culturale să și-o procure. Costă 100 Lei la an. Adresa: București, Strada Câmpian 40.

Cum cheltuim vremea vieții noastre? Un om ce trăește 70 de ani își cheltuește vremea cam așa: 24 de ani doarme, 6 ani mănâncă, 5 ani umblă, 3 ani învață (dacă vrea), 6 ani cetește (dacă știe), 12 ani muncește, 8 ani hoinărește (prin biruri sau «cafenea»), 3 ani «stă de vorbă», adică de fleacuri și minciuni, 3 ani se îmbracă, se spală. Despre câți ani petreci, iubite cetitorule, în biserica lui Hristos sau în rugăciune adică vorbire cu Dumnezeu, fă-ți tu singur socola.

Un cias din miez de pâne se află în orașul Milan din Italia. La făcut un lucrător italian sărac și l'a făcut din pâne pentruca n'a avut cu ce să și cumpere materia de lipsă din care să-l facă. Din pânea sa de toate zilele a luat dar în fiecare zi câte un miez, l-a frământat bine, i-a dat formă și apoi l-a întărit cu un amestec de sare ca să nu se mai poată înmuia. Astfel din această materie a făcut ceasul și astăzi oamenii se uită la el ca la o minune și ca la o dovadă ce poate face omul iscusit și sărguincios.

Cât timp trăesc animalele? Elefantul trăește cam 200 de ani, șoimul 150, vulturul, gâsca sălbatică și bufnița 100, crapul, știuca și somnul 90—100, barza 70, cocorul 60, calul 40—60, măgarul 35—40 (câte unul și 60—70 de ani) bou, vaca 20—25, cănele 28, pisica 22, oaja 20, râma 10, paiangenu 2, albina 1. Furnica cu toate că aleargă toată ziua nu se prea omoară cu lucrul căci trăește până la 15 ani.

Conferințele „Asociațiunii“. Duminecă în 19 Martie a. c. la ora 6 p. m. în sala Prefecturii județene dl Donar Munteanu, primprocuror la tribunalul din localitate, va desvolta o conferință cu interesantul subiect: «Unde să căutăm fericirea? Taxele de intrare: Loc I 4 Lei, Loc II 2 Lei; Elevele și elevii gratuit.

Dela Biroul «Asociațiunii».

Sofron Sida,
prăvălie de ghetete și pielărie
Buteni — Piața mare, (jud. Arad).

Are în depozit și execută la comandă, pe lângă cele mai favorabile prețuri, tot felul de ghetete durabile moderne, atât de lux cât și simple, — lucru de mână și nu de fabrică. Asemenea are tot felul de pielărie și articli aparținători. (1) 4—4

VIZITAȚI

VIZITAȚI

◆ HALA DE MOBILE ◆

a Reuniunii pentru ocrotirea copiilor, Sibiu, strada Reisenfels No. 17 (în fața Muzeului), zilnic între orele 9—12 și 3—6. Acolo aflați

— TOT FELUL DE MOBILE —

::: dela cele mai simple până la cele mai elegante :::

— BUNE ȘI IEFTINE — (2) 3—3

Intreprindere socială, absolut solidă, prețuri strict fixate.